

6 ŞUBAT

Şubat ayı, TEPAV'ın araştırma ve politika gündeminde küresel belirsizliklerin derinleştiği; ekonomik ve siyasi kararların giderek daha fazla jeopolitik bağlam içinde şekillendiği bir döneme işaret etti. Uluslararası ticaret düzenindeki kırılganlar, yeniden yapılanma süreçleri, hukuk ve güvenlik eksenli tartışmalar ile makroekonomik göstergelerdeki dalgalanmalar bu ayın temel eksenlerini oluşturdu.

Depremin üçüncü yıldönümünde Hatay'a odaklanan çalışmalar, yeniden inşa sürecinin niteliğini mercek altına aldı. Ekonomik göstergelerdeki canlanmaya rağmen inşaat kaynaklı büyümenin üretim yapısı ve hanehalkı refahı üzerindeki sınırlı etkisi dikkat çekiyor. İhracatın tek sektöre sıkışması ve rezerv alan uygulamaları üzerinden mülkiyet rejiminde yaşanan dönüşüm, toparlanmanın kalıcılığına ilişkin önemli soru işaretleri doğuruyor.

Şubat bülteninde küresel sistemdeki kırılganlar da geniş yer buldu. "Trump'ın ikinci yılı" başlıklı toplantı, ABD iç siyaseti, göç politikaları ve dış politikadaki öngörülemeliklerinden artan belirsizliği değerlendirdi. Tarifeler ve başkanlık yetkileri etrafındaki gelişmeler, ekonomik araçların dış politika hedefleriyle nasıl iç içe geçtiğini gösterdi. Küresel ticaret başlığında AB'nin Mercosur ve Hindistan ile imzaladığı anlaşmalar ile ABD'nin güç temelli ticaret yaklaşımı birlikte ele alındı. Gümrük Birliği yerine Serbest Ticaret Anlaşması seçeneğinin Türkiye açısından olası sonuçları analitik bir çerçevede tartışıldı.

İklim politikası da bu sayının önemli başlıklarından biri oldu. COP31 süreci, hedef koyma döneminden uygulama ve yönetim odaklı yeni evreye geçiş bağlamında değerlendirildi. Türkiye açısından COP31'in diplomatik bir etkinliğin ötesinde, ekonomi ve toplumla bütünlük bir iklim gündemi oluşturup oluşturamayacağı sorgulandı.

Ortadoğu başlığında Gazze'nin yeniden inşasına ilişkin planlar, Ürdün'ün konumu ve Suriye'de güvenlik-ekonomi ilişkisi birlikte ele alındı. İç politika bağlamında infaz düzenlemeleri ve "yeni nesil çeteler" tartışması güvenlik ve hukuk devleti algısını yeniden gündeme taşıdı. Ankara'daki su kesintileri ise iklim değişikliği ile kentleşme tercihleri arasındaki kırılgan ilişkiye işaret etti.

Ekonomi cephesinde TEGE verileri gıda enflasyonunda son iki yılın en yüksek aylık artışını ortaya koyarken; İstihdam İzleme Bülteni kayıtlı istihdamdaki son dört aylık kaybı gösterdi. Enflasyon, istihdam ve para politikası tartışmaları, 2026'ya girerken makroekonomik görünümün sınırlarını değerlendirdi. Tüm bunlar ve daha fazlasını Şubat 2026 Bültenimizde bulabilirsiniz.

Depremin üçüncü yıldönümünde Hatay'da büyüme var, toparlanma yok

6 Şubat 2023 depremlerinin ardından geçen üç yıl, Hatay'da toparlanmanın yönü ve niteliğine dair çelişkili bir tabloyu görünür kılıyor. Yeniden inşa faaliyetleriyle birlikte kentte yoğun bir ekonomik hareketlilik yaşanırken bu hareketliliğin üretim yapısını güçlendiren, yerel işletmeleri ayağa kaldıran ve hanehalkı refahını kalıcı biçimde artıran bir iyileşmeye dönüşmediği görülüyor.

[yazının devamı için tıklayınız.](#)

Trump'ın ikinci yılı belirsizlikle şekilleniyor

Gümrük Birliği yerine Serbest Ticaret anlaşması mı? Sakın ha!

Su kesintileri üzerinden Ankara'nın planlama krizini okumak

İÇİNDEKİLER

YAYINLAR

Depremi üçüncü yıldönümünde Hatay'da büyüme var, toparlanma yok	3
Gümrük Birliği yerine Serbest Ticaret anlaşması mı? Sakın ha!	4
Su kesintileri üzerinden Ankara'nın planlama krizini okumak	5
Kushner'in Gazze planı: Gerçek bir mekânsal plan mı yoksa gayrimenkul projesi mi?	6
Ortadoğu'da küçük devlet olmak: Ürdün'ün durumu	7
2026 Küresel ticaret bakımından hızlı başladı	8
Sokakların yeni efendileri: Yeni nesil çeteler	9
İnfaz Düzenlemelerinin Toplumsal Maliyeti: 11. Yargı Paketi ve Yeni Rahşan Affı Sendromu	10
AB-Mercosur ve AB-Hindistan Anlaşmaları ve Türkiye'nin konumu	11
Enkazın altındaki tapu: Bir mülksüzleştirme pratiği olarak rezerv alan ve Hatay örneği	12
ABD Yüksek Mahkemesi'nden Trump'a tarife tokatı	13
ABD'de Kasım 2026 Kongre Seçimlerine Doğru: Göç Konusu	14
COP31, Türkiye'nin iklim politikasında bir yönetim ve iletişim eşiği olabilir mi?	15

HABERLER

Trump'ın ikinci yılı belirsizlikle şekilleniyor	16
---	----

BÜLTENLER

TEGE'de son iki yılın zirvesi: Artış yüzde 6,74	17
Kayıtlı istihdam son dört ayda 574 bin azaldı	18

BLOG

ŞUBAT

Depremi üçüncü yıldönümünde Hatay’da büyüme var, toparlanma yok

Depremi üzerinden üç yıl geçerken Hatay’da yeniden inşa süreci hızlandı, ekonomik göstergeler yukarı yöneldi. Ancak veriler, büyümenin üretim, istihdam ve hanehalkı refahına aynı ölçüde yansımadağını; kentin giderek inşaat ve ağır sanayiye dayalı kırılgan bir yapıya sürüklendiğini ortaya koyuyor.

Değerlendirme Notu / H. Ekrem Cunedioğlu

6 Şubat 2023 depremlerinin ardından geçen üç yıl, Hatay’da toparlanmanın yönü ve niteliğine dair çelişkili bir tabloyu görünür kılıyor. Yeniden inşa faaliyetleriyle birlikte kentte yoğun bir ekonomik hareketlilik yaşanırken bu hareketliliğin üretim yapısını güçlendiren, yerel işletmeleri ayağa kaldıran ve hanehalkı refahını kalıcı biçimde artıran bir iyileşmeye dönüşmediği görülüyor.

Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı’nın (TEPAV) deprem sonrası Hatay ekonomisini inceleyen değerlendirme notu, resmi büyüme göstergeleri ile sahadaki ekonomik gerçeklik arasındaki açılmayı ayrıntılı biçimde ortaya koyuyor. Çalışmaya göre Hatay’da yaşanan süreç, klasik bir toparlanmadan ziyade, “yıkım içinde büyüme” olarak tanımlanabilecek bir ekonomik dönüşüme işaret ediyor

Çalışmadan öne çıkan başlıklar şöyle...

Büyüme inşaatla dayandı

Deprem sonrası dönemde Hatay’ın Türkiye ekonomisi içindeki payı artış gösterdi. Ancak bu artış, büyük ölçüde kamu harcamaları ve yeniden inşa kapsamında hız kazanan inşaat faaliyetlerinden kaynaklandı. 2022–2024 döneminde ilin büyümesinin yaklaşık dörtte üçü inşaat sektöründen geldi. Buna karşılık tarım, sanayi ve hizmetler gibi üretken sektörlerde deprem öncesi seviyelere dönüş sağlanamadı. Bu durum, Hatay’daki büyümenin geçici ve sınırlı bir tabana yayıldığını gösteriyor.

İhracat toparlandı ama tek sektöre sıkıştı

Hatay ihracatı deprem sonrası dönemde yeniden artış eğilimine girdi. Ancak ihracattaki toparlanma, sektörler arasında dengeli bir dağılım göstermedi. 2023–2025 dönemindeki ihracat artışının neredeyse tamamı demir-çelik sektöründen kaynaklandı. Çok sayıda sektör hâlâ deprem öncesi ihracat düzeylerinin gerisinde kalırken kentin dış ticaret yapısı giderek tek bir sektöre bağımlı hale geldi. Bu durum, Hatay ekonomisini küresel piyasalardaki dalgalanmalara ve özellikle karbon düzenlemeleri gibi yeni risklere karşı daha kırılgan kılıyor.

[Haberin devamı için buraya tıklayın.](#)

Gümrük Birliği yerine Serbest Ticaret anlaşması mı? Sakın ha!

Değerlendirme Notu / Nilgün Arısan Eralp

Avrupa Birliği'nin (AB) yaklaşık 20 yıl süren müzakerelerden sonra, önce Mercosur ardından da Hindistan'la serbest ticaret anlaşması (STA) imzalaması, Türkiye'de, özellikle de iş dünyasında haklı bir endişeye yol açtı.

Söz konusu endişenin nedeni, Türkiye ile AB arasındaki Gümrük Birliği'ni tamamlayan 1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı'nın 16. maddesinde yer alan hükümdü. Bu madde gereğince Türkiye, AB'nin ortak ticaret politikasına ve dolayısıyla AB ile üçüncü ülkeler arasında yapılan STA'lara uyum sağlama yükümlülüğünü üstleniyor. Ancak bu kararların şekillendiği platformlara gözlemci olarak bile katılamıyor. 1990'lı yılların ilk yarısında, Gümrük Birliği'ni tamamlama müzakerelerinde bazı üst düzey bürokratlar bu maddeye itiraz etmiş olsalar bile hükümetin Gümrük Birliği'nin tamamlanmasının hemen arkasından üyelik geleceğine yönelik inancı yüzünden bu itirazlar göz ardı edilmiştir.

Uygulamada 16. madde şu anlama gelmektedir:

AB bir ülkeyle STA imzaladığında, o ülkenin malları AB üzerinden Türkiye pazarına gümrüksüz girebilir, ancak Türkiye aynı ülkeyle anlaşma yapmazsa Türk malları o ülkenin pazarına aynı avantajla giremez. Bu nedenle Türkiye'nin, AB'nin ticaret anlaşmalarına paralel şekilde hareket etmesi öngörülmüştür.

AB'nin serbest ticaret anlaşması imzaladığı ülkelerle Türkiye'nin benzer anlaşmaları imzalaması zaman aldığı için, STA imzalanana kadar söz konusu üçüncü ülkelerin anlaşma kapsamındaki ürünleri AB pazarına düşük gümrük tarifeleriyle girebilmekte; bu durum Türkiye'nin AB pazarındaki rekabet gücünü zayıflatmaktadır. Ayrıca bu ürünlerin AB üzerinden Türkiye'ye de düşük gümrük tarifeleriyle girmesi, iç pazara yönelik üretim yapan yerli üreticileri zor durumda bırakmaktadır.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

Su kesintileri üzerinden Ankara'nın planlama krizini okumak

Değerlendirme Notu / Sercan Sevgili, Ekin Dağlı

Başkent Ankara, 2025 yılı boyunca küresel iklim değişikliğinin yerel ölçekteki en sert yansımalarından birini tecrübe etmiştir. Meteorolojik göstergelerin işaret ettiği kuraklık, baraj havzalarındaki birikimi hızla aşağı çekerken bu düşüşü “kriz” düzeyine taşıyan asıl dinamikler, şehrin kentleşme rejiminde biriken kırılmalardır. Ocak 2026 itibarıyla barajlardaki aktif kullanılabilir su hacminin %1,36 gibi teknik tükeniş seviyesine gerilemesi, sistemi olağanüstü bir kriz ile karşı karşıya getirmiştir. ASKİ'nin kriz yönetimi protokollerinin uygulandığı, “ölü hacim”den su çekildiği ve dönüşümlü kesintilerin yaşandığı bu dönemde, uzun yıllara yayılan imar kararlarıyla hızlanan yapılaşma ivmesi ve nüfus artışının yarattığı talep baskısı, krizin derinleşmesinde belirleyici olmuştur. Ortaya çıkan tablo, Ankara'nın su güvenliğinde “kırmızı alarm” düzeyine geldiğini ve durumun yalnızca tasarruf çağrılıyla değil, karar alma süreçleri ile kentleşme politikalarının bütüncül biçimde ele alınmasıyla yönetilebilecek kritik bir eşiğe ulaştığını göstermektedir.

2025 boyunca yayımlanan su kesintisi duyuruları; altyapı performansına ilişkin ayrıntılı, güncel ve bütünlük teknik verinin sınırlı olduğu bir dönemde, krizin kent içinde nerede ve nasıl görünür olduğunu izleme imkânı tanıyan pratik bir “mekânsal iz” üretmiştir. Bu nedenle çalışma, güncel veriler ve haber akışıyla birlikte kesinti duyurularını da bir okuma malzemesi olarak kullanarak Ankara'daki su sorununun anatomisini çıkarmayı amaçlamaktadır.

Değerlendirme notunun temel savı, yaşananların yalnızca meteorolojik bir “olağandışılık” olmadığı; kentleşme tercihleri, altyapı kapasitesi ile üstyapı büyümesi arasındaki kronik uyumsuzluk, su yönetiminde kurumsal/yetkisel parçalanma ve nüfus artış baskısının üst üste binmesiyle oluşmuş çok katmanlı bir yapısal sorun olduğudur. Başka bir ifadeyle, kriz son beş ya da on yılın “ani hatası” değil; uzun süre boyunca biriken kararlar silsilesinin iklim kaynaklı stres altında görünür hâle gelen sonucudur. Bu çerçevede not, su kesintilerini geçici bir arıza olarak değil, Ankara'nın planlama-altyapı eşgüdümü kapasitesini test eden bir gösterge olarak ele alacaktır.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

Kushner'in Gazze planı: Gerçek bir mekânsal plan mı yoksa gayrimenkul projesi mi?

Değerlendirme Notu / Ece Berfin Ergezer, Sercan Sevgili, Yağmur Celep

22 Ocak 2026'da Davos'ta düzenlenen Dünya Ekonomik Forumu'nda, Gazze'nin savaş sonrası geleceğine ilişkin tartışma yeni bir "master plan" sunumuyla farklı bir eşiğe taşındı. Donald Trump yönetimi, yeniden inşa sürecini kurumsal bir çerçeveye bağlayan "Board of Peace" (Barış Kurulu) fikrini öne çıkarırken; Jared Kushner aynı oturumda Gazze için hazırlanan ana planı, aşamalı bir uygulama yaklaşımı ve görsel bir anlatı setiyle kamuoyuna tanıttı. Plan şeması; kıyı şeridinde turizm odaklı gelişme alanları, düzenli konut bölgeleri, sanayi parkları, lojistik düğümler ve büyük ölçekli ulaşım altyapısı gibi bileşenlerin bir arada kurgulandığı "yeni şehir" tahayyülünü görünür kıldı.

Sunum, yalnızca bir mimari/planlama önerisi olmaktan ziyade, aynı zamanda bir yeniden inşa anlatısı kuruyordu: Önce güvenlik ve yönetim kapasitesinin tesis edilmesi, ardından insani yardım ve geçici barınma düzeneklerinin güçlendirilmesi, daha sonra ise özel sektör yatırımlarını ve ekonomik büyümeyi mümkün kılacak koşulların oluşturulması. Bu yaklaşımın pratik iddiası, yeniden inşayı soyut bir fon vaadi düzeyinde bırakmak yerine, programlanabilir bir üretim rejimi gibi kurgulamasında yatıyor. Gazze daha önce de uluslararası donör konferanslarının konusu oldu; büyük meblağlar telaffuz edildi, niyet beyanları verildi. Ancak bu niyetin sahaya hangi projeler, hangi sözleşme setleri ve hangi teslim takvimleriyle ineceği çoğu kez belirsiz kaldı. Yeniden inşa sürecinde, aktörlerin farklı öncelikleri ve parçalı müdahaleleri arasında koordinasyon kayıpları yaşandı. Master planın ortaya konması, en azından teorik düzeyde, bileşenleri tanımlayan bir "iş kırılımı" üretip sorumluluğu paketlemeye yani belirli altyapı hatlarını, konut kümelerini ya da lojistik düğümleri üstlenilebilir ve izlenebilir parçalara dönüştürmeye elverişli bir zemin sunuyor. Bu nedenle Davos'ta açıklanan çerçeve, bir yandan "hızlı toparlanma" vaadiyle dikkat çekerken diğer yandan Gazze'nin geleceğinin hangi kentleşme modeli üzerinden tarif edildiği sorusunu da kaçınılmaz bir biçimde gündeme getirdi. Çünkü sunumun merkezindeki "New Gaza" imgesi, kentin yalnızca altyapı ve konut ihtiyacına yanıt verme hedefiyle değil; aynı zamanda küresel yatırımcı diline yakın bir estetikle parlak silüetler, yeni odaklar, net zonlama mantığı ve prestijli kıyı kullanımlarıyla anlatılıyordu.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

Ortadoğu’da küçük devlet olmak: Ürdün’ün durumu

Değerlendirme Notu / Murat Orkun Selçuk

Ortadoğu, bölgedeki hemen hemen her ülke için ayakta kalmanın son derece zor olduğu bir coğrafya; adeta dünyanın tekinsiz mahallesi. Ülkeler arası çatışmalar, ülke içi gruplar arasındaki mücadeleler, rejim değişiklikleri, işgaller ve terör eylemleri, Ortadoğu’ya ilişkin haberlerde sıklıkla ve düzenli olarak karşılaşılan hususlar. Özellikle son dönemde, İran’ın bölgesel sisteminin çöküş sürecine girmesi, Trump yönetiminin bölgede attığı radikal adımlar, İsrail’in genişleyen faaliyetleri gibi gelişmeler Ortadoğu’nun yapısal dinamiklerinin değişmekte olduğunu gösteriyor.

Bu koşullar altında, bölgesel güçler dahi sürekli tehdit algısı içindeyken küçük ülkelerin hayatta kalabilmek için esnek stratejiler ve taktik hamleler geliştirmek zorunda kaldığını söylemek yanlış olmaz.

Bu kapsamda Ürdün, üzerinde durulması gereken dikkat çekici bir ülke olarak öne çıkıyor. Kuruluşundan bu yana zorlu bir coğrafyada varlığını sürdürmeye çalışan Ürdün, özellikle bölgede radikal değişimlerin yaşandığı bugünlerde, kendisinden çok daha büyük birçok ülkeye kıyasla daha iyi bir sınav veriyor.

Bölgedeki küçük bir ülkenin yaklaşım ve stratejilerini değerlendirebilmek için öncelikle “küçük devlet” kavramını ele almakta fayda var. Ardından, çeşitli ölçütler çerçevesinde küçük olarak kabul edilen İsrail ve Katar gibi ülkelerin durumu ile Ürdün’ün bu ülkelerden hangi yönleriyle ayrıştığı incelendiğinde, Ortadoğu’ya ilişkin önemli ve aydınlatıcı sonuçlara ulaşmak mümkün.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

2026 Küresel ticaret bakımından hızlı başladı

Değerlendirme Notu / Bozkurt Aran

Küresel ticaret düzeninin belirsizliklerle yüklü olduğu, kurallı ticaretin sorgulandığı ve jeopolitik risklerin öne çıktığı bir dönemde, yaşanan dört paralel gelişme dikkat çekmektedir. İlginç olan, bu gelişmelerin sadece bir ay içinde gerçekleşmiş olmasına rağmen sonuçlarının uzun vadeli olacağı hususudur. Bunları şöyle özetleyebiliriz.

- **ABD'nin, Kanada'ya Çin ile yaptığı sınırlı düzenlemeye** karşı sert ve asimetrik bir baskı dili kullanması,
- **ABD'nin Güney Kore'ye ticaret ilişkilerinde yeni açılımlar için baskı yapması,**
- **ABD-AB ticaret çerçevesinin henüz bağlayıcı bir anlaşmaya dönüşmemesi,**
- **AB-Hindistan Serbest Ticaret Anlaşması'nın** sonuçlandırılmasıdır.

Bunlar tesadüfi gelişmeler olarak okunmamalıdır. Bu tablo, bir taraftan büyük güçler arasındaki rekabetin derinleştiğini diğer yandan ise orta ve yükselen güçlerin ticaret diplomasisini yeniden şekillenmesinde etkinleştiğini göstermektedir.

Bu süreçte etkin konum, Trump Yönetimi tarafından yerine getirilmektedir. ABD'nin Kanada ve Güney Kore örneklerinde görülen yaklaşımı, güce dayalı ve sonuç odaklı, sınırsız bir baskı stratejisini yansıtmaktadır. Buna karşılık AB-Hindistan anlaşması, gümrük indirimlerinin ötesinde, tedarik zincirleri, dijital ticaret ve stratejik otonomi hedefleriyle uyumlu, uzun vadeli bir jeopolitik tercih olarak öne çıkmaktadır. ABD-AB hattında ise tarafların siyasi irade beyanlarına rağmen, somut ve bağlayıcı bir ticaret mimarisinin henüz ortaya çıkmadığını göstermektedir.

Bu gelişmeler birlikte değerlendirildiğinde, küresel ticaret sisteminin çok taraflı kurallardan tamamen kopmadığı, ancak fiiliyatta daha parçalı, güç temelli bir yapıya doğru evrildiği görülmektedir.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

Sokakların yeni efendileri: Yeni nesil çeteler

Politika Notu / Hilmi Demir

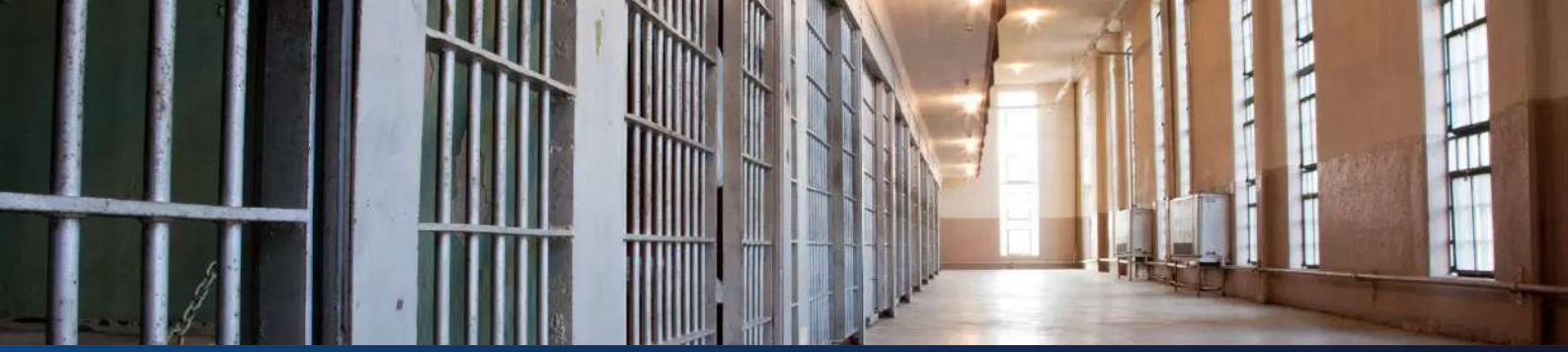
Giriş: “Yeni Orta Çağa Hoş Geldiniz”

Modern dünyanın üzerine inşa edildiği “kuralla dayalı düzen”, bugün yerini belirsizliğin, kuralsızlığın ve gücün mutlak hakimiyetine bırakmış durumdadır. Bir zamanlar küreselleşmenin dünyayı “küresel bir köy” haline getireceği ve sınırları anlamsızlaştıracağı yönündeki romantik beklentiler, bugün yerini parçalanmış bir dünya gerçeğiyle yer değiştirmiştir. 21. yüzyıl, bizi ileriye götürmemekte; paradoksal bir şekilde gücün norm tayin ettiği bir “Yeni Orta Çağ” karanlığına doğru sürüklemektedir. Bu yeni düzende, devletlerin güvenlik mimarisinde bıraktığı devasa boşluklar, sadece diğer devletler tarafından değil, devlet dışı aktörler, radikal gruplar ve sınır aşan suç şebekeleri tarafından doldurulmaktadır.

Siyaset bilimi ve güvenlik çalışmaları, uzun yıllar boyunca Max Weber’in devlet tanımını tartışmasız bir gerçek olarak kabul etmiştir. Bu klasik tanıma göre devlet, belirli bir toprak parçası üzerinde meşru fiziksel şiddet kullanma tekeli elinde bulunduran yegâne organizasyondur. Ancak bugün Latin Amerika’nın “barrio”larından Afrika’nın çatışma bölgelerine, hatta Batı metropollerinin banliyölerine baktığımızda, Weber’in bu “tekel” kavramının sahadaki gerçekliği açıklamakta yetersiz kaldığını görüyoruz. Şiddet artık tek bir merkezin denetiminde değildir; bir “piyasa malı” gibi birden fazla aktör tarafından alınıp satılan, paylaşılan ve sürekli müzakere edilen bir meta haline gelmiştir.

Karşımızda duran tablo, tek bir merkezi otoritenin mutlak hakimiyeti değil, egemenliğin parçalandığı ve farklı silahlı aktörler arasında paylaşıldığı bir “Egemenlik Oligopolü”dür. Devletin “isteksiz veya yetersiz” olduğu her noktada doğan otorite boşluğunu, artık sadece suç işleyen “serseri” gruplar değil, devlet gibi hareket eden, vergi toplayan ve adalet dağıtan “Yeni Nesil Çeteler” doldurmaktadır. Bu makale, çetelerin basit suç örgütlerinden küresel güvenlik tehditlerine nasıl dönüştüğünü, dijitalleşen dünyada zihinleri nasıl işgal ettiğini ve devletin bu “yeni efendiler” karşısında neden çaresiz kaldığını derinlemesine inceleyecektir.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

İnfaz Düzenlemelerinin Toplumsal Maliyeti: 11. Yargı Paketi ve Yeni Rahşan Affı Sendromu

Değerlendirme Notu / H. Ekrem Cünedioğlu

Rojda Yakışıklı, Hasan Durka, Nida Türkmen, Mehmet Ali Zengin... Bu isimler, yalnızca birer adli vaka istatistiği değil; 11. Yargı Paketi kapsamındaki infaz düzenlemesiyle 26 Aralık 2025 tarihi itibarıyla tahlieleri başlayan tutuklu ve hükümlülerin karıştığı olaylarda hayatını kaybeden vatandaşlarımız. Teknik olarak bir infaz iyileştirmesi olarak sunulan, ancak sonuçları itibarıyla fiili bir genel af niteliği taşıyan bu düzenleme, toplumda zaten kırılğan olan adalet inancını ve güvenlik algısını derinden sarsma riski ihtiva etmektedir.

Bu sarsıntı, yalnızca adliye koridorlarında değil, dijital kamusal alanda da somut bir paniğe dönüşmektedir. Sosyal medya platformlarında hızla yayılan ve vatandaşların birbirini “Kimseyle tartışmayın, ihtiyaç olmadıkça sokağa çıkmayın” şeklinde uyardığı paylaşımlar, devletin asli fonksiyonu olan can güvenliğini sağlama kapasitesine duyulan güvenin erozyona uğradığını göstermektedir. Hukuk sosyolojisi perspektifinden bakıldığında bu durum, toplumsal sözleşmenin meşruiyet zeminini oluşturan “koruma-itaat ilişkisinin” zedelenmesi anlamına gelmektedir.

Esasen Türkiye, infaz hukuku tarihinde bu tür örtülü af süreçlerine yabancı değildir. Kamuoyunda Rahşan Affı olarak bilinen ve 2000 yılında yürürlüğe giren 4616 sayılı Şartla Salıverme ve Erteleme Yasası, benzer bir cezaevlerini boşaltma motivasyonu ile hayata geçirilmiş, ancak beklenen toplumsal barışı sağlamadığı gibi suç oranlarında dramatik artışlara neden olmuştur (Demirbaş, 2001). Tarihsel veriler, rehabilitasyon süreçleri tamamlanmadan ve suçun sosyo-ekonomik köklerine inilmeden yapılan kitlesel tahliyelerin, kısa vadede idari bir rahatlama sağlasa da orta vadede bir güvenlik açığı ve cezasızlık kültürü yarattığını ortaya koymaktadır.

Bu değerlendirme notu; Aralık 2025’te yürürlüğe giren düzenlemenin kapsamını, sürecini ve olası toplumsal maliyetlerini, Türkiye’nin 2000 yılındaki Rahşan Affı deneyimi ışığında analiz etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmada süreç; cezasızlık algısı, tahliye edilenlerin profili, suçun tekrarı riski ve infaz sisteminin sürdürülebilirliği ekseninde ele alınacaktır.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

AB–Mercosur ve AB–Hindistan Anlaşmaları ve Türkiye’nin konumu

Değerlendirme Notu / Bozkurt Aran

2026 yılının ilk ayında küresel ticaret konusunda yaşanan önemli gelişmelerin öncüsü, ABD olmuştur. ABD’nin Avrupa Birliği (AB) ile yaptığı Serbest Ticaret Anlaşması (STA) henüz onaylanarak yürürlüğe girmemesine rağmen bu konuda karşılıklı baskılar devam etmektedir. ABD’nin, Kanada’ya Çin ile yaptığı sınırlı düzenlemeye karşı sert ve asimetrik bir baskı dili kullanması ve **ABD’nin Güney Kore’ye ticaret ilişkilerinde yeni açılımlar için baskı yapması** konularının yıl boyunca sürecektir sonuçları olacağı düşünülmektedir. Bu konulardaki kapsamlı bir değerlendirme notuna buradan ulaşılabilir.

Türkiye açısından **AB’nin Mercosur, daha sonra da Hindistan ile gerçekleştirdiği STA’ların ayrıca değerlendirilmesi** uygun olacaktır. Her iki anlaşma da henüz yürürlüğe girmemiştir.

Küresel ticaret sisteminde çok taraflılığın zayıfladığı, ikili ve bölgesel ticaret anlaşmalarının ise hız kazandığı bir dönemde, AB’nin Mercosur ve Hindistan ile yaptığı STA’lar Türkiye’de yoğun tartışmalara yol açan bu gelişmeler kapsamında, Türkiye’nin Gümrük Birliği’nden çıkarak yerine bir Serbest Ticaret Anlaşması (STA) yapması dahi gündeme gelmektedir. Bu konuda ve atılması gereken adımlara ilişkin TEPAV Direktörlerinden Nilgün Arısan Eralp’in değerlendirme notu tartışmalara açıklık getirmektedir.

Bu değerlendirme notu, AB–Mercosur ve AB–Hindistan anlaşmalarını; Gümrük Birliği’nin kapsamı, tarım–sanayi ayrımı, ticaret istatistikleri, teknik standartlar, akreditasyon altyapısı ve Sınırdaki Karbon Düzenleme Mekanizması (SKDM) çerçevesinde ele almakta; Türkiye açısından gerçek riskleri ortaya koyarken panikten uzak bir yaklaşımla iş dünyası için doğru yönelimi göstermeyi amaçlamaktadır.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

Enkazın altındaki tapu: Bir mülksüzleştirme pratiği olarak rezerv alan ve Hatay örneği

Değerlendirme Notu / H. Ekrem Cunedioğlu, A. Burak Büyükcivelek, Sercan Sevgili

6 Şubat 2023 tarihinde meydana gelen depremler, Türkiye'nin güneyinde sadece fiziksel bir yıkıma yol açmamış, aynı zamanda devletin mülkiyet, vatandaş ve mekânla kurduğu ilişkiyi de kökten sarsmıştır. Hatay'da 6 Şubat sonrası yaşanan süreç, enkaz kaldırma ve yeniden inşa faaliyetinin ötesine geçerek liberal hukuk devletinin temel sütunlarından biri olan mülkiyetin dokunulmazlığı ilkesinin yeniden tanımlandığı bir döneme işaret etmektedir. Aynı zamanda kentleşmenin yalnızca nüfus artışı ya da yapı yoğunluğu üzerinden okunamayacağını da hatırlatmaktadır. Kentleşme, iktidarın mekânı nasıl düzenlediğini, bireylerin kent hakkını hangi ölçüde kullanabildiğini ve mekânsal kararların toplumsal sonuçlarını belirlemektedir. Dolayısıyla “yeniden inşa” başlığı altında alınan kararların da mülkiyet rejimi kadar gündelik yaşamı, aidiyeti ve adalet duygusunu şekillendirdiği çok katmanlı bir süreçtir.

Bu dönüşüm, afet sonrası aciliyet ve hız ihtiyacı gerekçe gösterilerek meşrulaştırılsa da ekonomi-politik açıdan David Harvey'in teorik çerçevesiyle okunabilir. Harvey (2004), neoliberalizmin kriz anlarında sermaye birikimini sürdürebilmek için mülksüzleştirme yoluyla birikim mekanizmasını devreye soktuğunu savunur. Bu süreç, kriz veya afet anlarında kamusal varlıkların ya da özel mülkiyetlerin, devlet gücü ve hukuki düzenlemeler yoluyla el değiştirmesi ve sermaye döngüsüne dahil edilmesi anlamına gelmektedir. Benzer şekilde Naomi Klein'in (2007) şok doktrini kavramsallaştırmasıyla da örtüşen Hatay örneğinde; depremin yarattığı toplumsal şok ve travma, normal şartlarda toplumsal muhalefetle karşılaşacak radikal mülkiyet transferi düzenlemelerinin hayata geçirilmesi için uygun bir istisna zemini yaratmıştır.

Nitekim bu zemin üzerinde, depremde dokuz ay sonra, 9 Kasım 2023 tarihinde 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun'da yapılan değişiklik, sürecin hukuki miladı olmuştur. Yapılan değişiklikle, rezerv yapı alanı ilanlarında “yeni yerleşim alanı olarak kullanılmak üzere” ibaresinin kanun metninden çıkarılması ve üzerinde yapı olan alanların da kapsama alınması, mülkiyet hakkının dokunulmazlığını fiilen askıya almıştır (Resmî Gazete, 2023). Bu yasal müdahale, mülkiyeti anayasal bir hak olmaktan çıkarıp idarenin takdirine bağlı, gerektiğinde geri alınabilir bir tahsise veya imtiyaza dönüştürmektedir. Ekonomik açıdan bakıldığında ise bu durum, tapuyu bir menkul kıymet gibi likit ve değerli bir varlık olmaktan uzaklaştırıp vadesi ve getirisi belirsiz bir kamu senedine veya tahviline indirgemektedir.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

ABD Yüksek Mahkemesi'nden Trump'a tarife tokatı

Politika Notu / M. Sait Akman

ABD Yüksek Mahkemesi Başkanı, Trump'ın Kurtuluş Günü olarak ilan ettiği tarifelerini 6'ya 3 oy çokluğuyla iptal etti. 20 Şubat günü alınan bu karar gereği, Başkan Trump'ın kısaca IEEPA olarak bilinen Uluslararası Acil Ekonomik Yetkiler Yasası (International Emergency Economic Powers Act) uyarınca uyguladığı tarifelerin hukuka aykırı olduğuna karar verilmiş oldu. Bu karar sonrası yeni bir tartışma gündeminin başlayacağı kesin görünüyor.

Öncelikle alınan kararın ne anlama geldiğine kısaca göz atmakta yarar var. Olay, Trump'ın ikinci kez başkan seçildikten sonra kendi ifadesiyle on yıllardır Amerika Birleşik Devletleri'ni "soyan" küresel ticaret düzenini yeniden yapılandırmak için tarifeleri kullanma sözü verdiği geçen nisan ayına dayanıyor. Hatırlanacağı üzere, Trump 2 Nisan 2025 tarihinde Kurtuluş Günü adı altında hemen tüm ticaret ortaklarına karşı Amerikan ekonomik güvenlik önlemleri ilan ettiği ve geçen yıl ağustos ayında yürürlüğe soktuğu gümrük tarifeleriyle ticaret gündemini bir hayli sarsmıştı. Trump, her ülke için farklı oranlar öngören yeni tarife rejimini finansal piyasalarda haftalar süren dalgalanmaya yol açmış ve bu uygulamalara maruz kalan ticaret ortaklarını oldukça endişelendirmişti. Geçen dönem zarfında, en sert tarifelerin bazılarını uygulamaktan vazgeçmiş olsa da ABD 2025 yılını fiili ortalama gümrük tarifesinin yüzde 10'un üzerine çıktığı bir seviyede kapatmış ve böylece İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana görülen en yüksek oranlara ulaşmıştı.

Tarife aşığı Başkan Trump'ın her derde deva olarak gördüğü gümrük vergilerinin önemli bir bölümü, IEEPA denilen yasaya dayandırılarak alınmış, ancak daha ilk günden bu uygulamaların yasallığı konusunda itirazlar da beraberinde gelmişti. Zira ABD yasalarının Başkan'a Kongre'nin onayını almadan söz konusu yasa çerçevesinde tek başına tarife uygulaması getiremeyeceği iddia edilmekteydi. Konu, ilgili gümrük tarifelerinden zarar gördüklerini savunan çeşitli Amerikan şirketleri tarafından mahkemeye taşınmıştı. Bu girişime ABD'den 12 eyalet de resmen katılarak açıkça destek vermişti. Yüksek Mahkeme'nin kararı, Trump'ın IEEPA uyarınca uyguladığı tarifelerin hukuka aykırı olduğuna hükmeden alt derece mahkemelerinin önceki kararlarını teyit etmiş oldu.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

ABD’de Kasım 2026 Kongre Seçimlerine Doğru: Göç Konusu

Değerlendirme Notu / Tülin Daloğlu

ABD Başkanı Donald J. Trump, Cumhuriyetçilerin Kasım 2026 Kongre seçimlerini kaybetmesi hâlinde Demokratların kendisini “görevden almak için bir neden bulacaklarını” savunuyor. Ancak hızla yaklaşan bu seçimin sonuçları, yalnızca Trump’ın siyasi kaderi açısından değil; transatlantik ilişkiler ve dolayısıyla şekillenmekte olan yeni dünya düzeni bakımından da önemli bir gösterge olacak.

Batı ittifakının liderleri bu yıl gerek Davos Ekonomi Forumu’nda gerek Münih Güvenlik Konferansı’nda, Trump’ın yönetim tarzından duydukları rahatsızlığı doğrudan olmasa da çeşitli biçimlerde dile getirdiler. Ancak asıl önemli olan, İkinci Dünya Savaşı sonrası kurulan düzenin çözülmesinde, ABD’nin uzun yıllardır uluslararası hukuk ve normları çıkarları doğrultusunda esnetmesinin ve küresel güç dengesindeki yapısal dönüşümlerin belirleyici olduğu görüşünü paylaşmaları oldu. Ne var ki, Avrupalıların yeni düzen kurulurken eskisinin bozulmasına dair sorumluluğu bütünüyle ABD’ye yıkması da hakikatli bir samimiyet testinden geçebilecek gibi durmuyor. Avrupa’nın kendi iç ve dış siyaset tercihlerinin de bu gidişatta etmen olduğunu göz ardı etmemek gerekiyor.

Aynı şekilde Trump’ın hem ABD’de hem Avrupa’da göçe ilişkin dile getirdiği rahatsızlıkların topyekûn yanlış olduğu da iddia edilemez. Asıl açmaz, meselenin varlığı değil; bu meselenin hangi araçlarla, hangi ilke ve dengelerle yönetilebileceğidir.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

COP31, Türkiye'nin iklim politikasında bir yönetim ve iletişim eşiği olabilir mi?

Değerlendirme Notu / A. Senem Dartar

Neden şimdi? İklim politikasında yeni bir aşama

Küresel iklim politikası son yıllarda kritik bir eşikten geçerek hedef koyma ve taahhüt verme döneminden uygulama ve dönüşüm odaklı yeni bir evreye girdi. Bugün tartışma, hedeflerin ne kadar iddialı olduğundan çok bu hedeflerin ekonomi ve toplum içinde nasıl hayata geçirileceği, nasıl karşılık bulacağı ve nasıl anlatılacağı etrafında şekilleniyor. Bu nedenle iklim politikasının başarısı artık yalnızca teknik hedeflerle değil; yönetim kapasitesi, politika uyumu ve etkili bir iletişim çerçevesiyle birlikte değerlendiriliyor.

Bu yeni evre, hedeflerin artırılmasından çok uygulama kapasitesi ile uygulama ihtiyacı arasındaki açığı daha görünür hale getiriyor. Hükümetler ve şehirler son yıllarda iklim hedeflerini ve planlarını genişletmiş olsa da, bu hedeflerin sahaya yansımaları aynı hızla ilerlemiyor.

Birleşmiş Milletler Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli'nin (IPCC) Altıncı Değerlendirme Raporu'na (AR6) göre, hedeflerdeki genişlemeye rağmen uygulama hızı, kapsayıcılık ve finansman alanlarında ciddi boşluklar varlığını koruyor. Bilimsel bilgi ile uygulama kapasitesi arasındaki mesafe, önümüzdeki dönemin en kritik gerilim alanlarından biri olarak öne çıkıyor.

Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi (UNFCCC) kapsamında yürütülen Küresel Durum Değerlendirmesi süreci ve COP30 müzakerelerinde öne çıkan tartışmalar, bu tabloyu daha da netleştirdi. Son müzakereler, küresel iklim gündeminin yeni hedefler açıklamaktan çok mevcut hedeflerin nasıl uygulanacağına odaklanan bir aşamaya geçtiğini ortaya koyuyor. İklim politikası artık sadece çevre başlığı altında ele alınabilecek bir alan değil; kalkınma, enerji güvenliği, istihdam, sanayi politikası ve dayanıklılık tartışmalarıyla birlikte düşünülmek zorunda. "Uygulama on yılı" vurgusu da iklim hedeflerinin yerel gündemde somut ekonomik ve toplumsal karşılık üretmeden kalıcı olamayacağını daha açık biçimde gündeme taşıyor.

[Yazının devamı için buraya tıklayın.](#)

Trump'ın ikinci yılı belirsizlikle şekilleniyor

Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı (TEPAV) ev sahipliğinde 30 Ocak 2026 tarihinde düzenlenen “What can be expected during Trump’s second year?” başlıklı toplantı; büyükelçilik temsilcileri, kamu kurumları, uluslararası kuruluşlar, akademi, düşünce kuruluşları ve basın mensuplarının katılımıyla gerçekleştirildi.

Washington merkezli Stratejik ve Uluslararası Çalışmalar Merkezi (CSIS) kıdemli uzmanı Bülent Alırıza ile TEPAV Kurucu Direktörü Güven Sak'ın konuşmacı olduğu toplantının moderatörlüğünü TEPAV ABD Çalışmaları Merkezi Direktörü Tülin Daloğlu üstlendi.

Toplantıda, ABD Başkanı Donald Trump'ın ikinci yılında iç siyaset, ekonomi ve dış politikada öne çıkan başlıklar çok boyutlu bir çerçevede ele alındı.

“Göç politikaları ABD iç siyasetinde sert bir kırılma yaratıyor”

Bülent Alırıza, Trump yönetiminin göç politikalarının ABD iç siyasetinde benzeri görülmemiş bir toplumsal ve kurumsal gerilim yarattığını belirtti. Göçmenlik ve Gümrük Muhafaza Birimi'nin (ICE) sahadaki uygulamalarının, yerel yönetimler ve sivil toplumla açık bir çatışma alanına dönüştüğünü ifade eden Alırıza, ABD vatandaşlarının dahi zaman zaman kimliklerini belgelemek zorunda bırakıldığını aktardı.

ICE'ya ayrılan bütçenin hızla artırıldığını ve kurumun yalnızca sınır bölgelerinde değil, ülke genelinde yoğun biçimde kullanıldığını vurgulayan Alırıza, bu sürecin yaklaşan Kongre seçimlerinde belirleyici bir siyasi mesele olacağını söyledi. Cumhuriyetçi taban içinde dahi uygulama biçimlerine yönelik rahatsızlığın arttığını belirten Alırıza, ABD şehirlerinde yaşanan şiddet olaylarının, Trump dönemi öncesinde tahayyül edilmesi zor gelişmeler olduğunu ifade etti.

“Trump dış politikada öngörülemezliği artırıyor”

Dış politika başlığında Trump'ın karar alma biçimine dikkat çeken Alırıza, ABD dış politikasının giderek kişisel ilişkilere dayalı bir zemine kaydığını söyledi. İran'a yönelik olası askeri senaryoların Washington'da tartışıldığını, ancak Trump'ın son ana kadar kararlarını netleştirmemesinin belirsizliği artırdığını vurguladı.

Trump'ın Rusya, Çin ve Avrupa liderleriyle kurduğu kişisel temasların, kurumsal diplomatik süreçlerin önüne geçtiğini belirten Alırıza, Ukrayna konusunda Avrupalıların giderek daha fazla sorumluluk üstlendiğini; ancak ABD politikasında köklü bir değişikliğe dair güçlü işaretler bulunmadığını ifade etti. ABD'de dış politika yapım sürecinin büyük ölçüde Beyaz Saray'da merkezileştiğini ve Kongre'nin etkisinin zayıfladığını da sözlerine ekledi.

[Haberin devamı için buraya tıklayın.](#)

TEGE’de son iki yılın zirvesi: Artış yüzde 6,74

TEPAV Gıda Fiyat Endeksi (TEGE), Şubat 2026’da aylık yüzde 6,74 artarak son iki yılın en yüksek aylık gıda enflasyonuna işaret etti. Yıllık gıda enflasyonu ise yüzde 33,8 olarak hesaplandı.

Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı (TEPAV) tarafından hazırlanan Gıda Fiyat Endeksi (TEGE) 2026 yılı Şubat ayı verileri yayımlandı. 1–25 Şubat döneminde derlenen verilere göre aylık gıda enflasyonu yüzde 6,74 olarak hesaplandı. Bu oran, son iki yılın en yüksek aylık gıda enflasyonu olarak kaydedildi.

Şubat ayına ilişkin TEGE verileri, gıda fiyatlarında belirgin bir artış eğilimine işaret ederken diğer kurumlar tarafından aynı döneme ilişkin veriler henüz açıklanmadı.

Taze meyve ve sebze kategorisinde fiyatı en hızlı düşen ürünler lahana, portakal ve kivi olurken; diğer taze biber çeşitleri, çarliston biber ve kabak fiyatlarında yüksek artışlar gözlemlendi. Taze meyve ve sebze dışındaki ürünlerde ise en fazla fiyat artışı kaşar peyniri, tereyağı ve ayran olarak gerçekleşti. Buna karşılık baharat, ayçiçek yağı ve konserve balıkta fiyat düşüşleri tespit edildi.

Şubat 2026 döneminde yıllık gıda enflasyonu TEGE ile yüzde 33,8 olarak hesaplandı.

Öte yandan KKTC-TEGE kapsamında 1–25 Şubat 2026 dönemine ilişkin aylık gıda enflasyonu yüzde 1,24 olarak ölçüldü. Böylece Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde gıda enflasyonu yeniden yüzde 2’nin altına geriledi.

[Bültenin devamı için buraya tıklayın.](#)

Kayıtlı istihdam son dört ayda 574 bin azaldı

TEPAV'ın SGK verilerine dayalı Kasım 2025 İstihdam İzleme Bülteni'ne göre toplam sigortalı çalışan sayısı kasım ayında 79,8 bin geriledi. Son dört aydaki toplam düşüş 574 bine ulaştı.

TEPAV tarafından SGK verileri temel alınarak hazırlanan Kasım 2025 İstihdam İzleme Bülteni yayımlandı. Buna göre, kasım ayında Sosyal Güvenlik Destek Primi (SGDP) ödenen çalışanlar dahil toplam sigortalı çalışan sayısı bir önceki aya göre 79 bin 782 azalarak 25 milyon 936 bine geriledi. Böylece kayıtlı istihdamda son dört aydaki toplam kayıp 574 bin oldu.

Ücretli çalışanlarda yıllık artış, aylık düşüş

SGDP ödenen çalışanlar dahil edildiğinde toplam sigortalı çalışanların yaklaşık yüzde 74'ünü oluşturan sigortalı ücretli çalışan grubunda istihdam yıllık bazda yüzde 1,9 (356 bin 594) yükseldi, aylık bazda ise yüzde 0,6 (125 bin 216) geriledi.

Esnaf ve çiftçi grubunu oluşturan sigortalı sayısı yıllık yüzde 5,7 arttı. Alt kırımlarda çiftçi sayısı yıllık yüzde 57,1 (250 bin 713) yükselirken esnaf sayısı yüzde 3,4 (83 bin 594) azaldı. Aylık bazda esnaf sayısı yüzde 0,3 (7 bin 585) artarken çiftçi sayısı yüzde 3,7 (26 bin 245) düştü.

Kamu sektöründe sigortalı çalışan sayısı yıllık bazda yüzde 0,4 (14 bin 215) yükselirken aylık olarak kayda değer bir değişim görülmedi.

[Bültenin devamı için buraya tıklayın.](#)

Dış ticarete bozulma sinyali: 2026 zor başladı

Burcu Aydın ————— [Yazı için tıklayın](#)

Ocak enflasyonu, ‘faiz indirimine dur’ dedi

Burcu Aydın ————— [Yazı için tıklayın](#)

Enflasyon yüksek, Merkez Bankası mesajları güvercin: Ne anlama geliyor?

Burcu Aydın ————— [Yazı için tıklayın](#)

Doların düşüşü ve yeni fırsatlar

Burcu Aydın ————— [Yazı için tıklayın](#)

Küresel piyasalar rahatlayacak mı?

Fatih Özatay ————— [Yazı için tıklayın](#)

Rasyonele dönüş yüzde 25 mi?

Fatih Özatay ————— [Yazı için tıklayın](#)

Güncellesek de mi açıklasak güncellemesek de mi açıklasak?

Fatih Özatay ————— [Yazı için tıklayın](#)

Sanayide vaziyet

Fatih Özatay ————— [Yazı için tıklayın](#)

Yürüdüğüne bir şey demiyoruz ama bu kadar da tesadüfi olma lütfen!

Fatih Özatay ————— [Yazı için tıklayın](#)

Program çok eksikken kur konusunda konuşmak

Fatih Özatay ————— [Yazı için tıklayın](#)

Enflasyonun tipini ‘çok da şey etmesek’

Fatih Özatay ————— [Yazı için tıklayın](#)

Bakın bunu da gördük

Güven Sak ————— [Yazı için tıklayın](#)

Neden Swiftonomics var da Tarkanomics yok?

Güven Sak ————— [Yazı için tıklayın](#)

Güney Kafkasya’da Bir Fırsat Penceresi

N. Murat Ersavcı ————— [Yazı için tıklayın](#)